PERSONAJE

ELIZA,
8 ani

ADRIAN,
6 ani

MANUELA,
5 ani

BUNICA,
70 de ani

Extraterestrul
(care primește
numele DĂNUȚ)

MAMA

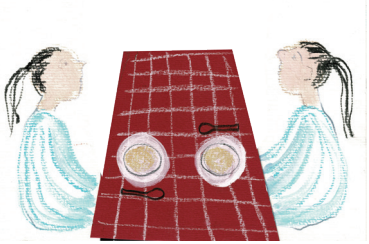

Gemenele italiene
RITA și RINA

O bunică italiană
într-un scaun rulant

Câinele
LULU

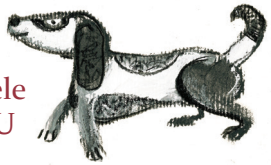

Pisica KITTY

Un fluture

Un arici

O bufniță

O broască

SCENA 1

Cameră modestă cu trei paturi, dintre care două suprapuse. Pe înserate. O fereastră deschisă cu vedere spre grădină. Undeva, se profilează o casă neterminată, fără acoperiș.

Bunica și cei trei nepoței în pijama, gata de culcare. Un telefon trece din mână în mână.

ELIZA: Noapte bună, mama!

ADRIAN: Noapte bună!

MANUELA: Noapte bună, mama... O mie de pupici... *(Manuela începe să-i dea „pupici" mamei de pe ecranul telefonului.)* Unu, doi, trei, patru...

Bunica îi ia telefonul din care se aude încă vocea mamei: „Noapte bunăăăă, noapte bunăăăăă, buona notte, *ciao..."*

BUNICA *(către mama)*: Hai, gata, du-te și tu în treaba ta... La revedere... *(Stinge telefonul. Către copii.)* Și acum fiecare în patul lui...

Adrian urcă în patul de sus, Eliza în patul de dedesubt și Manuela în patul separat.

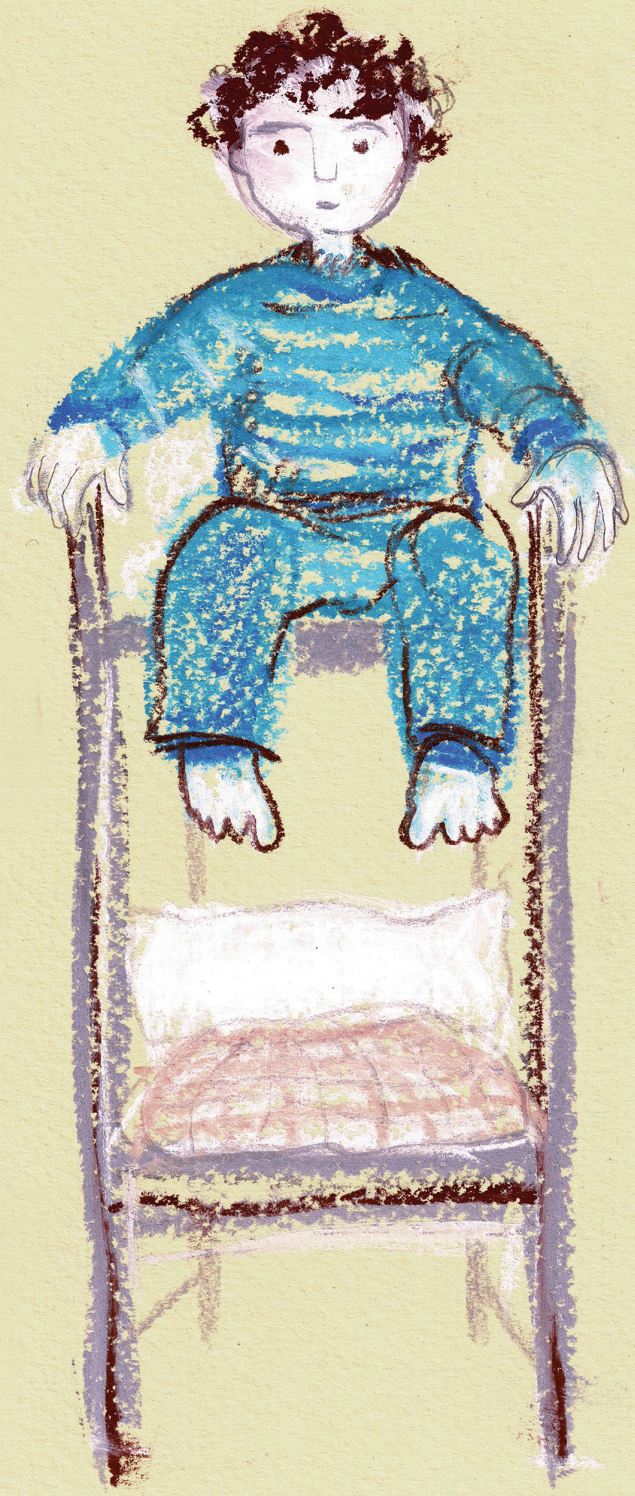

BUNICA: Și să nu mai aud un cuvânt! Da? *(Îl învelește și îl pupă pe Adrian.)* Adrian, ne-am înțeles?

ADRIAN: Da, bunico, noapte bună.

BUNICA: Și dacă aud că te-ai pus din nou la consolă vin și o arunc pe fereastră. Eliza, unde-i pisica? La tine?

ELIZA: Nu, bunico, pisica a plecat.

BUNICA: Eliza, nu minți!

ELIZA: Nu mint, bunico, pisica nu e la mine.

BUNICA *(controlează dacă pisica nu este în pat cu Eliza, apoi o pupă pe nepoțică și o învelește bine)*: Că m-ați înnebunit... Cu pisica, cu jocurile astea ale voastre... Numai prostii vă trimit părinții ăștia ai voștri... Noaptea nu vreau să văd ecrane aprinse în camera asta... Noaptea copiii dorm, că altfel nu vă ține capul să învățați la școală... Manuela, scoate pisica din pat!

MANUELA: Eu dorm deja, bunico, nu știu nimic.

BUNICA: Manuela, pisica doarme la locul ei, da? Pisica are culcușul ei în tindă.

MANUELA: Da, bunico, eu cred că e deja în tindă. Noapte bună.

BUNICA *(ridică plapuma de pe Manuela și caută pisica)*: Manuela, unde e pisica?

Pisica miaună. Bunica extrage pisica de sub perna Manuelei.

BUNICA: Manuela, de ce mă minți? *(Către pisică.)* Pleacă, pleacă... Du-te la tine în culcuș...

MANUELA: Ea s-a ascuns sub pernă, eu n-am văzut nimic...

Un câine apare la fereastra deschisă și începe să latre și să se gudure.

BUNICA: Hai, Lulu, spune-le și tu noapte bună și pleacă și tu la locul tău...

Câinele Lulu sare în cameră, trece pe la fiecare copil ca să primească o mângâiere, dar și ca să încerce să-i lingă puțin.

ADRIAN: Bunico, dar de ce nu putem dormi noi cu Kitty și cu Lulu dacă ei tot vor să doarmă cu noi? Că sunt cuminți...

BUNICA: Da, ei sunt cuminți, dar voi nu sunteți cuminți... Mai bine vă lăsam să plecați în Italia... Să scap de voi... Numai ca să vă culc, uite ce probleme am...

Lulu pleacă, bunica închide fereastra, apoi ia cu sine un laptop și poate și alte câteva jucării sau dispozitive electronice care ar putea să pâlpâie toată noaptea, sau să-i incite pe copii să se trezească pentru a se juca din nou cu ele.

Bunica stinge lumina și iese, prin public, urmată de pisică.

MANUELA: Și nu ne spui nicio poveste?

BUNICA: În seara asta n-am poveste. Că nu mai am nici eu putere... Uite cum îmi tremură mâinile... Și mai am de strâns și-n bucătărie... *(Trecând prin public, printre copii.)* Gata, să nu vă mai văd nici pe voi... La culcare... Că de aia e făcută noaptea... N-aveți decât să visați ce povești vreți voi... Că de aia sunteți năstrușnici... Ca să inventați povești.